DOMSTOLENS DOM
AF 15. JULI 1963

Regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab

Sag 34/62

Processprog: Tysk

Angående:

Annullation af beslutning III/KOM(62)219 def. af 30. juli 1962 fra EØF-Kommissionen, hvorved Forbundsrepublikken Tyskland blev nægtet tilladelse til delvist at ophæve de overfor tredjeland gældende toldsatser for søde og friske appelsiner.

Domskonklusion:

Sagsøgte frifindes.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at påstanden tages til følge, og at Kommissionens beslutning annulleres.

Sammendrag

1. *Institutionernes retsakter — begrundelse — udeladelse af ikke-obligatoriske oplysninger — betydningen af forvaltningsmyndighedens tavshed*
   (EØF-traktaten, artikel 190)

2. *Institutionernes retsakter — begrundelse — retsakt der er identisk med en tidligere retsakt — tilladeligheden af nye grunde*
   (EØF-traktaten, artikel 190)

3. *Institutionernes retsakter — begrundelse — indhold*
   (EØF-traktaten, artikel 190)

4. *Fælles toldtarif — undtagelsesbestemmelser — Kommissionens skønsbeføjelse — rækkevidde*
   (EØF-traktaten, artikel 25)

5. *Fælles toldtarif — undtagelsesbestemmelser — Kommissionens skønsbeføjelse — almindelige grundsætninger*[1]
(EØF-traktaten, artikel 25 og 29)

6. *Fælles toldtarif — undtagelsesbestemmelser — Kommissionens skønsbeføjelse — virkninger der må tages i betragtning når tilladelse gives*
(EØF-traktaten, artikel 25)

7. *Fælles toldtarif — undtagelsesbestemmelser — retningslinjerne i EØF-traktatens artikel 29 — forskelligartede mål — kriterier som Kommissionen skal anvende*

8. *Fælles toldtarif — undtagelsesbestemmelser — Kommissionens skønsbeføjelse — landbrugsprodukter — fælles landbrugspolitik — retningslinjer der skal iagttages*
(EØF-traktaten, artikel 25, stk. 3, 29 og 39)

9. *Fælles landbrugspolitik — rimelige priser — begreb*
(EØF-traktaten, artikel 39)

10. *EØF-Kommissionen — almindelig kompetence — hensyntagen til interesserne hos økonomiske grupper inden for hele Fællesskabet*

1. Da den udøvende myndighed ikke er forpligtet til i en begrundelse for en retsakt at anføre retningslinjer og mål, som er uden betydning i det konkrete tilfælde, kan det af forvaltningsmyndighedens tavshed udledes, at de ikke nævnte retningslinjer og mål ikke blev anset for anvendelige af den.

2. Den udøvende myndighed kan støtte en beslutning, der er identisk med en tidligere, på nye grunde, hvis de grunde, der anførtes i den tidligere beslutning, ikke længere er gyldige.

3. Den udøvende myndighed gør sig ikke skyldig i magtfordrejning, selv om den støtter en beslutning på grunde, som ikke er blevet gjort gældende af de regeringer, fra hvilke den har indhentet udtalelser, da den skal tage hensyn til alle væsentlige omstændigheder, hvad enten regeringerne har påberåbt sig dem eller ej.

4. Kommissionens beføjelser efter EØF-traktatens artikel 25, stk. 3 er mindre snævert afgrænset end beføjelserne efter artiklens stykke 1 og 2. Dette betyder dog ikke, at Kommissionen skulle være forpligtet til at efterkomme alle anmodninger, der ikke indebærer fare for alvorlige forstyrrelser.

5. Ved vurderingen af lovligheden og hensigtsmæssigheden af at indrømme toldkontingenter efter artikel 25 skal Kommissionen iagttage systematikken i og de grundlæggende bestemmelser for fællesmarkedet og skal lade sig lede af retningslinjerne i traktatens artikel 29.

6. Ved vurderingen af en tilladelses hensigtsmæssighed har Kommissionen ret til at tage hensyn til virkningerne heraf på markedet ikke alene for de i anmodningen omhandlede varer men også de i konkurrence hermed stående varer.

1 — Jf. Sammendrag i dom 24/62, nr. 2, Sml. 1954—64, s. 407.

7. Retningslinjerne i EØF-traktatens artikel 29 vedrører forskelligartede mål, som står i modsætning til hinanden og i hvert fald ikke altid kan forfølges samtidig. Kommissionen skal derfor kun følge disse retningslinjer, hvis de er relevante i det konkrete tilfælde.

8. EØF-traktatens artikel 39 har ganske vist ikke samme betydning ved anvendelsen af artikel 25, stk. 3 som artikel 29, men artikel 39 sætter dog grænser herfor i den forstand, at de i artiklen opstillede mål må iagttages, og spørgsmålet om den eventuelle fare for indskrænkning af disse mål hører til de overvejelser, som Kommissionen må foretage, når den i henhold til EØF-traktatens artikel 25, stk. 3 vurderer hensigtsmæssigheden af den anmodede tilladelse.

9. Med »rimelige priser« skal ikke uden videre forstås de lavest mulige priser, hvorimod rimeligheden skal vurderes set ud fra den i traktaten forudsatte landbrugspolitiks synsvinkel.

10. Kommissionens ret til at tage hensyn til berørte økonomiske gruppers interesser er ikke afhængig af, hvilken medlemsstat disse grupper tilhører.